

Lorenz Bodock

**Rector Universitatis Rostochiensis Laurentius Bodock, Ph. U.I.D. ... Ad Funus ...
Foeminae Elisabethae Gerdes/ Quod Moestissimus atque afflictissimus Maritus
Vir ... Dn. Fridericus Cothman, I.U.D. & Advocatus celeberrimus Hodierna A Hora
Prima solenniter decenter[ue] parabit Omnes Universitatis huius Cives ac
Favitores ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77744853X>

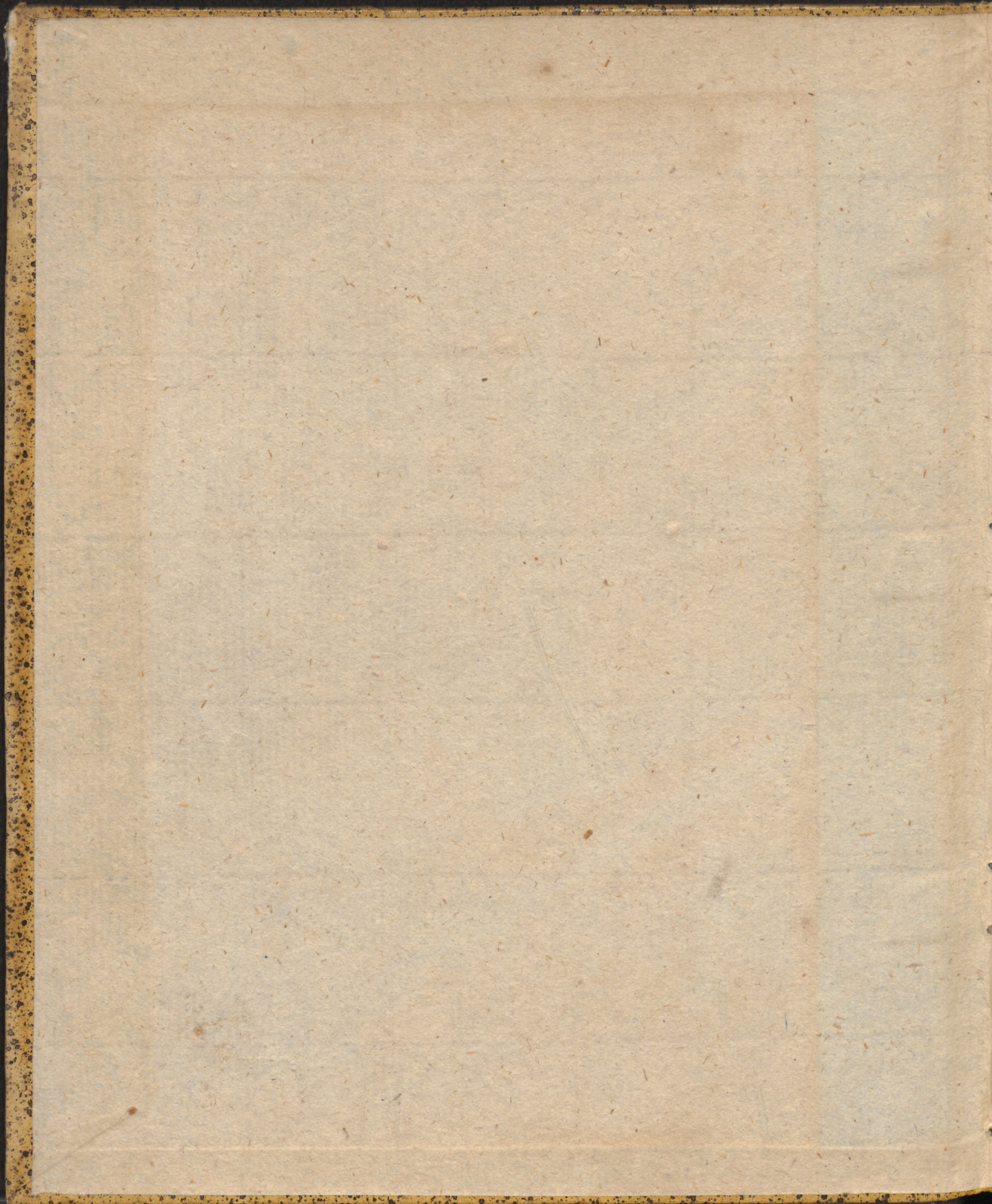
Druck Freier Zugang

B o d o c k , L . ,
in E. Gerdes,
uxor. F. Cothman.

Rostock. 1661.

60.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
LARENTIUS BODOCK,
Ph. U. J. D. Consiliarius Mecklenburgi-
cus, Academ. Orator, Colleg. Philos. Senior.
& p. t. DECANUS.

AD FUNUS
SPLENDORE NATALIUM AC VIRTUTUM
ILLUSTRIS FOEMINÆ
ELISABETHÆ

Verdes /

QUOD
Mœstissimus atque afflic-
tissimus

Maritus

VIR

EXCELLENTISSIMUS, CONSULTISSIMUS,
AMPLISSIMUS.

DN. FRIDERICUS
COTHMAN,

J. U. D. & Advocatus celeberrimus

HODIERNÀ HORÀ PRIMA

solenniter decenterq; parabit

Omnes Universitatis hujus Cives ac Favitores
peramantèr ac officiosè invitât.

••• (v) •••

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typ. ANNO CHRISTI M. DC. LXI.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
LAURENTIUS BODOCK, Ph. U. J. D.

S. P. D.

Spera, fatemur, tristissimaq; fors
est, quæ VIRUM Amplissimum,
Consultissimumq; DN. FRIDERI-
CUM COTMANNUM, J. U. D. ac
Maximi Parentis clarissimum Filium,
Amicum ac Favorem nostrum sin-
gularem premit, quandò secundâ jam ille vice, in-
dividuum vitæ suæ adjutorium, & juxta cum hoc, tot
infignorum virtutum *ταπεινόν* flebili funere ereptum,
sibi queritur, ac impensissimè dolet. Commendant
præcipuè foemineum sexum, ac dignitatem Matro-
nalem mirificè ornant, pudicitia, obsequium, fides,
comitas, prudentia, familiæ cura, ac sedula admini-
stratio; deniq; quæ omnium virtutum Regina est, &
chorum quasi ducit, religiosa Pietas. *Casitatem* vel
pudicitiam ad id requiri maximè, uti honestè illiba-
tèque vivat Uxor, Monitum est in Politicis Philo-
sophorum Principis. Itaq; si speculum fortas-
sean

sean intueatur Matrona honesta, ita secum (Plu-
tarcho monente) tacite loquatur: Si deformis Sim,
quid essem, absq; pudore? Sin formosa, quan-
ti fierem, si pudicitia accederet? Sanè enim vita
pudica, pulcherrima foeminarum dos est, quæ eò
custodienda diligentius, cum quod lapsa aut deper-
dita, reparari nullâ arte possit; tum verò, quòd men-
tibus impudicis, cum castissimâ mente DEO, nullum
esse possit commercium. *Obsequi* Marito, minimè
refugit frugi ac proba Uxor, ut quæ ipsi DEO, obe-
dientiam ac submissionem Mulieribus imperanti, pa-
rendum, inq;, eo sanctissimarum Matronarum, SA-
RÆ cum primis, ABRAHAMUM, Dominum suum
reverenter habentis, exempla imitanda sibi, firmis-
simè credit ac statuit. *Fides* porrò ea in Muliere vir-
tus est, quæ omne illud, quod proficuum, utile ac
salutare Marito videbitur, quocunq; unquam possit
modo promovet, & quod noxium, damnosum,
adversumq; avertit: Ultramq; præterea fortunam,
ac res omnes, arctissimæ causâ copulæ, communes
sibi sociasq; cum Marito ducit: Omnium vero mini-
mè, ob unicam quæ asperior eidem exciderat,
vocolam, indissolubile naturâ suâ vinculum rumpit,
fugitq;. *Comis* Mulier mirificè exhilarare solet Ma-
ritû; quem cum humaniter benignèq; tractat, refi-
cere ac recreare animum ejusdem dicitur. Contrà,
quanta Viro crux est, si morosam, refractariam,

mordacem, & quæ omnem omninò humanitatis
sensum exuerit, domi quotidie suæ non intueritan-
tùm, sed & fovere cogatur? In laudibus LIVIA est,
AUGUSTI Uxor, quæ, quonam sibi pacto HERUM
obtinuisset ac devinxisset suum? interrogata; dili-
genter respondit, prudenter agendo summum
sefe studium adhibuisse, uti omnia ex animo AU-
GUSTI faceret, nec curiosè quicquam perquireret
eorũ, quæ ipse ageret: ac simulasse, quasi neq; audi-
ret, neq; sentiret, si vel maximè moliretur HERUS,
quæ non semper forent ad palatum. Celeberrima
in Sacris est ABIGAIL, quæ admirabili comitate ac
benevolentia, quâ simul & fidem conjugalem, &
insignem prudentiam ostendit, maritum suum, ho-
minem cum alias nauci & nihili, tum apprimè sto-
lidum, ab interitu vindicavit. *Prudens* rerumq; gna-
ra foemina, sapientissimi mortalium Regis iudicio,
domum ædificat suam; contra insipiens extructam
probequè munitam destruit: Ne dicam, quod è
stultâ muliere aliquid etiam in maritum labis derive-
tur, quandò fieri sivevit, uti plurimi honore ac laude
præstantes viri, propter uxorum stoliditatem ac stul-
titiã, invisi sæpenuerò ac tantùm non infames
reddantur. *Sedulitas* in curandâ familiã, admini-
strandaque re domesticâ, proprium quoddam exi-
miæ mulieris officium est. Et veluti viri est virtus
administrare (Platone teste) Rempubl. Ita famili-
am gu-

am gubernare, est Conjugis. Utilem profectò ac frugi fœminam, ex eo prædicant sacra atque divina proverbialia, non quòd ad clarissimam usque lucem, in plumis hæreat, & cuticulam curet, sed quòd manè surgat & laboret, quærat lanam ac linum, opere- tur adjumento manuum suarum, quodquè instito- riam navem imitata, merces è longinquo advehen- tem, victum distribuat domesticis, cibariaque an- cillis. *Pietas* deniq; omnium, uti dictum, Princeps est, & præcipuè rem conficit. Illa enim precibus lectionique ac meditationi sacrarum literarum in- tenta facit, ut ipsi etiam domestici iisdem studiis operentur; indeque omninò fit, uti per domum, abundantissimè sese diffundat, divina quævis bene- dictio. Quandoquidem igitur mœstissimus DN. VIDUUS Conjugem habuit (utinam haberet adhuc, tantoq; thesaurò longè diutiùs frueretur) præci- puarum, quas diximus, Virtutum ornamento con- spiciam; nemo mirabitur, si angatur animi, tantiq; boni jacturam, cum summò animi dolore patiatur ac ferat. Cæterùm nos quæ ad commendationem, pertinebunt laudatissimæ Matronæ ELISABETHÆ GERDESIÆ, quorumcunq; commemoratio ex ul- timis humanitatis Officiis est, jam porrò exequemur, atq; ita piè defunctæ memoriam, quantum in nobis est, ab interitu vindicabimus. Quanquam nil præ- clarum adeò dici in eam, scribivè queat, quin virtus

Koif
id ipsius & excellentissima indoles longissime omne
exsuperarit. Nata itaq; est GUSTROVII Anno
superioris seculi 94. Mense Januario, Patre quidem,
Amplissimo & Consultissimo DN. MARTINO
Gerdes / J. U. D. ac Consule, Syndicoq; ejusdem Civi-
tatis clarissimo; Matre vero lectissimâ ac præstantissi-
mâ CATHARINA COCHIA. Avus ipsi paternus
fuit honestissimus Vir, JOANNES Gerdes / Civis
Malchinensis. Avia paterna EMERENTIA San-
ders / eximia foemina. Avum Maternum habuit Re-
verendum Clarissimum Virum, DN. CHRISTO-
PHORUM Gerdes / apud Gustrovienses, in Templo
Cathedrâli, Verbi Divini Ministrum fidelissimum; ;
Aviam maternam, virtutibus ornatissimam MAR-
GARITAM Krullen. Quùm nasceretur, nihil
habuerunt prius antiquiusq; pii parentes, quàm,
uti primis initiaretur sacris, h. e. per baptismum,
ab eâ labe, cum quâ, ex communi nascendi
forte prodierat, ablueretur. Deïn verò altera
eorundem cura fuit atq;ue vigilantia, uti hone-
stissimè atq;ue ita educaretur, quo hujusce se-
xus omnibus aliis, morum integritate, vitæque san-
ctimoniâ præluceret, ac clarissimo exemplo foret.
Quùm eâ jam esset ætate, uti muliebris patientiæ le-
gem ferre quiret, Consultissimo Viro DN. JOANNI
von Hillen / Osnaburgensi, J. U. D. & apud Gustro-
vienses Practico eximio elocata abs dictis paren-
bus

tibus est Anno 1617. die 14 Octobr. Manseruntque una GUSTROVI usque ad annum 27. Mense vero Julio ejusd. ob bellicos tumultus ac metus, domicilium huc transtulere suum, donec ab Illustriss. Principe DN. AUGUSTO, inferioris Saxoniae Duce, Consiliarius & Adessor judicii provincialis vocatus maritus, insequenti anno 28. LUBECAM cum conjugē hac suā discessit, sedemque ibidem ultimam fixit. Et pacatum id fuit conjugium, & quinā etiam prole fecundum: Nati enim sunt filia una, CATHARINA ADELHEIT, filiique quatuor, JOANNES CHRISTOPHORUS, JUSTUS MARTINUS, HERMANNUS FRIDERICUS, & AUGUSTUS. E quibus duo, sc. Clarissimus Consultissimusque vir, DN. JOANNES CHRISTOPHORUS, J. U. D. & practicus felicissimus; uti & Eximius DN. HERMANNUS FRIDERICUS, per DEI gratiam, adhuc superstint, remque & suam & publicam gnaviter agunt. Neptes numeravit viditque ex utriusque Conjugio sex omnino; & quidem ex filio D. JOANNE-CHRISTOPHORO quatuor; ANNAM-ELISABETHAM, CATHARINAM-MARGARITAM, ELISABETHAM, & JOHANNAM; ex altero autem filio, HERMANNO-FRIDERICO duas; ELISABETHAM, & REGINAM-ADELHEIT. Cæterum in satis erat, uti prior Maritus Anno 1638. die 21. August. mortalitatem exeret,

ret, ac cœlestibus adscriberetur: Imò in fatis quoq̃;
erat, uti Vidua per integrum decennium **NOSTRA**,
ad secunda demum vota transfret, auspiciatissimèq̃;
Consultissimo Excellentissimo & Amplissimo **VIRO**,
DN. FRIDERICO COTMANNO (cujus jam statim
sub initium, honorifica factitata mentio) **J. U. D.** cla-
rissimo desponderetur & nuberet; occasione datâ
per id Conjugiũ, quod piè **FUNCTÆ** Frater, **DN.**
D. CHRISTOPHORUS Gerdes / Vir summus, ac
Lubecensium Cos. eminentissimus, verusq̃; ejusce
REIP. post omnipotentem **DEUM**, Stator ac Con-
servator, cum **MARGARITA JUNGIA** inierat;
Enimverò hujus natu major Soror, **CATHARINA**
JUNGIA, prior **DN. D. COTHMANNO** nostro
Uxor contigerat; sed quæ Anno 1645. mense Julio,
mortalium cœtũ erepta, non moriturorum amplius
habitaculo, sed cœlo redonabatur. Atq̃; hoc posterius
matrimonium, ut vel maximè sinè prole fuerit, nihilo
tamen min⁹, quod summam animorum conjunctio-
nem, mutuũq̃; amorem attinet, non extitit priore
ullâ in parte inferius. Namq̃; & summâ fide atq̃;e
benivolentiâ complectebantur mutuò sese, & singu-
lari comitate alter alterum demerebatur. Vel sa-
cramento firmes, ita vixisse, quasi una anima in duo-
bus corporibus divideretur. Decem tresq̃; annos du-
ravit copula. Quibus lapsis, iterato vitæ, quin senectu-
tis jam etiam suæ subsidio, afflictissimum Viduum
orbari

orbari oportuit. Qui quin miserabili isto casu,
& hoc acerbissimæ calamitatis genere vehemen-
tissimè percellatur, nemo temerè dubitare ha-
beat. Nam quamvis multa sint, quæ mœrorem no-
bis in vitâ atq; ægritudinē afferre queant, omninò
tamen statuendum est, nihil asperius, tristius, aut
calamitosius accidere quicquam posse, quàm
ubi duo, summum animorum concordia ac fide,
vincti invicem, & sic satis longâ consuetudine,
ac communione rerum omnium juncti, sanctif-
simeq; amantes, necessitate ultimâ divelluntur.
Quò arctior enim, & magis adstrictus eorum,
nexus fuit antè; post, & vehementiorē & acerbio-
rem distractionem esse necesse est. De valetudine,
quâ extincta est præcellens **M A T R O N A**,
non nostris, sed Experientissimi **MEDICI**, DN.
GASPARIS MARCHII, Med. D. ac P. P. Col-
legæ nostri conjunctissimi verbis docebimus:
Ita igitur ille. *De Morbo piè defunctæ, si quid com-
memorare expedit, fuit is non unus & simplex aliquis,
sed ex pluribus compositus affectus, non acutus & ci-
tò jugulans, sed Chronicus, longiori tempore ac pau-
latim œconomiam corporis destruens. Nempe obno-
xia erat Matrona piissima multis ab annis Nephri-
tidi & Scorbuto, quibus & Colici dolores per inter-
valla juncti fuerunt; Dederat tamen ei Deus be-
nignissimus, tantum Naturæ robur, ut horum affectuum*
B atroci-

atrocibus licet subinde insultibus, per plures annos resistere haut difficulter potuerit, usq; dum proveciori jam senio languescere visa sunt egregia ista natura vires: Istò enim defectu factum est, ut presenti demum anno, sub Maij mensis initium, de Cachectico pedum ipsiusq; ventris tumore, tum & asthmate seu spirandi difficultate, totiusq; corporis lassitudine ac gravitate conqueri necessum habuerit: Cui indispositioni simulac necessariis legitimisq; remediis obviam itum est. Spes primum affulsit aliqualis convalescentia, sed citra constantiam; post Solstitium enim æstivum, declinante ad autumnum anno, labi quoq; indies, idq; inprimis proxime elapsò mense Augustò animadvertimus laudabile naturæ robur; prostermi appetitum; vitiari concoctiones, & frequentiori alvi dejectione colliquari sensim totum corpus, nil quicquam proficientibus vel nutrimentis vel alimentis idoneis, quorum frustranei usûs ipsa demum pertasa, prævisam corporis dissolutionem anxie anhelavit, quæ etiam brevi deinceps subsequuta est, adeò, ut extinctò sensim superstite caloris innati residuò, ultimâ elapsi mensis die, inter preces & suspiria devotissima placidè expiravit. Hactenus Medicus. Qui quod pietate, precibus ac suspiriis plenissimam obiisse, sub finem refert, id profectò verius est longè, quàm uti dici satis, aut credi à quoquam possit. Decebat enim sanctissima mors eam, quæ inculpate semper, sineq; maculâ, quantum mortali-

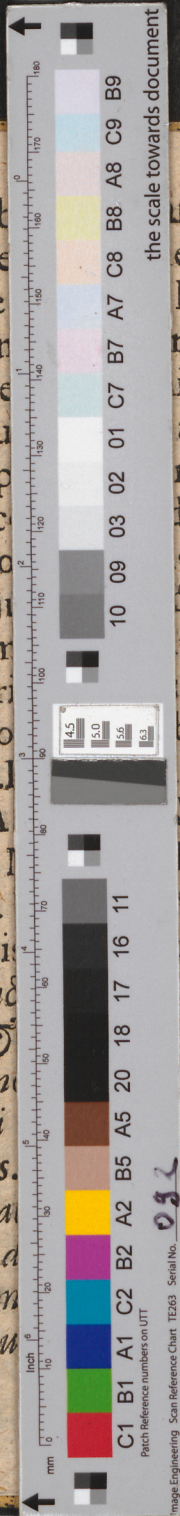
tas

tas capiebat, vixerat. Munierat se brevi antè Sa-
crâ synaxi, tanquam ultimo viatico, & postquam
semet ipsam confirmaret, & abs Confessionario
etiam, Viro Rev. Amplis. & Excell. DN. GASPARE
MAURITIO, S. S. Th. D. & Prof. quin &
Ecclesiarum Rostochiensium Superintendente,
benemerentissimo, Amico & Collegâ nostro ho-
norando, efficacissimis scripturarum oraculis
identidem roboraretur, ultimo August. ultimum
fatum lubens ac læta excepit; ut quæ probè nos-
set, ignavum esse abjectumq; militem, qui Imper-
ratorem suum gemens tristisq; sequatur. Vivendo
fecit annos 67. & aliquot præterea menses. Nil su-
perest aliud, quàm ut pièntissimè FUNCTÆ, ul-
timū honorē exhibeamus, & frequentissimas ea-
mus exequias. Ad quod humanitatis ac benivolentia
officium, non quidem, CIVES ACADEMICI,
operosè nimis invitatum vos eo; ut qui norim, vel
ultrò hîc vos, sponteq; vestrâ, in funus ducendum,
magno numero accursuros; quando favorem istū
incomparabilis ac amplissima MATRONÆ præ-
claræ virtus meretur; quando familiæ, ex quâ nata
est, splendor exposcit; & quando jure quodâ suo
ipse etiam superstes MARITUS, de nostrâ Re-
publicâ literariâ excellenter meritus, extre-
mam hanc humanitatem expecta-
re abs vobis videtur.

P. P. sub Sigillo Rectoratus, die VI. Septembr.
Convenietur Horâ I. in Æde B. VIRGINI sacrâ.

orbari oportuit. Qui quin miserat
& hoc acerbissimæ calamitatis gene-
tissimè percellatur, nemo temerè
beat. Nam quamvis multa sint, quæ
bis in vitâ atq; ægritudinē afferre que-
tamen statuendum est, nihil asperiu-
calamitosius accidere quicquam p-
ubi duo, summum animorum conc-
vincti invicem, & sic satis longâ co-
ac communiōne rerum omnium ju-
simeq; amantes, necesitate ultim-
Quò arctior enim, & magis adstri-
nexus fuit antè; post, & vehementio-
rem distractionem esse necesse est.
quâ extincta est præcellens M A
non nostris, sed Experientissimi
GASPARIS MARCHII, Med.
legæ nostri conjunctissimi verbi
Ita igitur ille. *De Morbo piè defund-*
memorare expedit, fuit is non unus &
sed ex pluribus compositus affectus, ni-
tò jugulans, sed Chronicus, longiori-
latim æconomiam corporis destruens.
xia erat Matrona piissima multis a-
tidi & Scorbuto, quibus & Colici a-
valla juncti fuerunt; Dederat tam-
nignissimus, tantum Naturæ robur, u-
B

the scale towards document

su,
en-
ha-
no-
ino
aut
m
le
C,
ctif-
tur.
m,
bio-
ine,
A,
DN.
Col-
nus:
com-
quis,
& ci-
pau-
obno-
phri-
nter-
s be-
ectū
troc-